

שיחת השבוע

יש חדש

חגיגת ספר התורה התשיעי

במעמד רבבות יוכנס ביום שני, כ' במנחם־אב (3.8), בשעה 17:00, ספר התורה התשיעי של ילדי ישראל. האירוע יהיה ברחבת הכותל המערבי. את כתיבת ספרי התורה בעבור ילדי ישראל יזם הרבי מליובאוויטש בשנת תשמ"א (1981), ומאז נרשמו מיליוני ילדי ישראל מכל העולם.

הילולת רבי לוי־יצחק

כ' במנחם־אב הוא יום ההילולא של הגאון המקובל רבי לוי־יצחק שניאורסון, אביו של הרבי מליובאוויטש. הוא נסתלק בשנת תש"ד (1944), בעיר אלמטי שבקזחסטן, לאחר גלות שגזרו עליו השלטונות הקומוניסטיים ברוסיה. המונים יפקדו את ציונו בימים הסמוכים ליום ההילולא. אירועים והתועדויות נערכים בקהילות חב"ד.

ירחי כלה בישיבה

ביום שני כ' במנחם־אב, בשעה 2 אחר הצהריים, ייפתח בהיכל ישיבת תומכי תמימים בכפר חב"ד מעמד 'ירחי כלה' המסורתי – יום עיון ולימוד לעילוי נשמת רבי לוי־יצחק. בין הרבנים שיישאו דברים בהלכה ובאגדה הראשון לציון, הרב הראשי לישראל, הרב דוד יוסף.

אהבת אדם ושנאת האב

קשה לראות איך אפשר לרפא את השנאה החולנית הזאת, אבל לפחות שלא יעזו להצטייר כמי ששואפים להביא בשורה של אחדות וקירוב לבבות

הרצח המזעזע של קצין ואזרח ביום שישי שעבר בידי פורעים ערבים העלה אל פני השטח גל עכור ובלתי־נפס של שנאה יוקדת כלפי יהודים המיישבים את חבלי ארצנו. אי־אפשר להבין איך יהודים מתייצבים לצד המרצחים ושופכים קיתונות של רפש כלפי אחיהם, ואם נדמה היה שזו תופעה שולית וחריגה, הרי ההצטברות של הביטויים האלה מעידה כי יש כאן בעיה קשה מאוד.

קבוצות מסוימות, המחשיבות את עצמן אליטה תרבותית (אבוי לאותה תרבות), מטפחות זה שנים שנאה למתנחלים, מציינים את תושבי יהודה ושומרון באור שלילי ומפלצתי. הופכים תופעות שוליות ל'אלימות המתנחלים', ומנהלים קמפיין השחרה בעולם כולו כלפי יהודים, אנשים, נשים וילדים, המתמודדים יום־יום עם ידויו אכזריים בצירים ועם ניסיונות פיגוע בלתי־פוסקים.

טכניקות השחרה

גם החרדים זוכים לאותה רמת שנאה ולאותן טכניקות השחרה. אין כאן שום ניסיון לנהל דיון או ויכוח, אלא ליבוי מכון של עוינות וסלידה. הדברים נעשים בכל הכלים – התבטאויות של פוליטיקאים, כתבות בתקשורת, מערכונים בתכניות סאטירה, הצגות, סרטים.

ואלה אותם אנשים שרואים עצמם אוהבי אדם, מלאי 'כבוד לאחר', רגישים מאוד להבדלים התרבותיים השונים של הזולת – בתנאי שהוא ערבי או מסתנן. אבל אם הוא יהודי שלומד תורה ומקיים מצוות או מיישב את חבלי ארץ ישראל – כל הערכים הנעלים האלה מתפוגגים כלא היו.

והדבר בא לידי ביטוי גם בהתייחסות לארץ ישראל עצמה. לאורך הדורות המושג 'ארץ ישראל' היה משאת נפש, ערגה ותפילות. יהודים עשו מאמצים כבירים לבוא אליה, לנשק את עפרה, לנשום את אווירה. זקנים היטלטלו בדרכים שבועות וחודשים, כדי לזכות לסיים את חייהם בארץ ישראל ולהיטמן באדמתה הקדושה.

הקשיבו השבת לקריאת התורה ותשמעו שיר הלל לארץ ישראל: "כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מְבַיְאֶךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה, אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם, עֵינַת וְתַהֲמַת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְקֶהֳר. אֶרֶץ חֹטֶה וְשֹׁעֵרָה וְגִפְנִי וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן, אֶרֶץ זֵית שָׁמֶן וְדִבְשָׁ... אֶרֶץ אֲשֶׁר אֶכְנֶה כְּרִזָּל וַיִּמְהַרְרֶה תַּחֲצֹב נְחֹשֶׁת."

ארץ ישראל. משאת נפש, ערגה ותפילות (ציור: ברוך נחשון)

איפה אהבת הארץ

חז"ל מרבים לדבר על מעלתה של הארץ, 'פלטין של מלך', שהקב"ה בחר בה מכל הארצות כדי לתיתה לעם שבחר בו מכל העמים. זו 'ארץ אֲשֶׁר... תְּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ, מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה'.

אבל בעיני אותם חוגים 'ארץ ישראל' נהפכה ל'אדמה', ובמקום לחוש אהבה אליה הם בזים לה ומכנים את אוהבי הארץ באוסף כינויי גנאי. גם כשהם מחרפים את נפשם למען הגנת העם והארץ, במסירת נפש בלתי־ירגילה, הללו הופכים גם את ההקרבה המופלאה הזאת לשלילית, כאילו הם מבכרים את המוות מהחיים.

קשה לראות איך אפשר לרפא את השנאה החולנית הזאת, אבל לפחות שלא יעזו להצטייר כמי ששואפים להביא בשורה של אחדות וקירוב לבבות. חז"ל כבר קבעו ש"כל הפוסל במומו פוסל". מוטב שיביטו קצת במראה, יעשו חשבון נפש ויפנימו שאנחנו קודם כול עם אחד.

אמירת
תהילים יומית
לברכה
והצלחה

מזמור
יומי

זמני השבוע

יפו	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	ניו־יורק
19:02	19:18	19:09	19:17	19:14	19:54
20:15	20:18	20:19	20:16	20:12	20:57

פרקי אבות פרק ה

שבת, ישראל,
קדם והזמנים

להרשימי טבע יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

העלייה עוברת דרך הצימאון

המדבר שבו נדדו בני ישראל ארבעים שנה מתואר בפרשתנו כ"בְּמִדְבַּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחַשׁ שָׂרָף וְעֶקְרָב וְצִמְאון אֲשֶׁר אין מַיִם" (דברים ח, טו). המדבר הוא משל לגלות, שכאשר הנשמה נדרשת להימצא בתוכה הרי זה כמו נפילה מגבוה לבור עמוק. נשאלת השאלה, מדוע עשה הקב"ה כך?

התשובה טמונה במילים "וצימאון אשר אין מים". מדוע נאמר "צימאון", כאשר לכאורה די לכתוב "אשר אין מים"? אלא שהצימאון הוא מטרת השהייה במדבר. הירידה למדבר הגדול והנורא נועדה לעורר ביהודי את הצימאון הזה.

מן המעיין

עשיר מושלם

"ובקרך וצאנך יריבון וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה" (דברים ח, יג). בזמן שרכושו של אדם גדל וכספו וזהבו מתרבים, הרי אז – וכל אשר לך ירבה: כל מה שיש לו מתעלה בעיני כול, ובני האדם מחזיקים אותו לתלמיד-דחכם ואדם מושלם בכל המעלות.

(השל"ה)

יציאה תמידית

"ורם לבבך ושכחת את ה' אלוךך המוציאך מארץ מצרים" (דברים ח, יד). "המוציאך" ולא "אשר הוציאך". שכן אפילו אם תזכור שה' "הוציאך" בעבר אך לא תרגיש שיציאת מצרים היא בלתי פוסקת והיא נמשכת בכל רגע ורגע – תהיה זו שכחת ה' הבאה מתוך גאוות לב.

(מי מרום)

מזל שלא חייבים להתגאות

צריכים אנו להלל ולשבח את הבורא יתברך שאסר עלינו את הגאווה, כי מה היינו עושים אילו חלילה היה גוזר עלינו להפך, שמצווה להתגאות; מי יכול היה לקיים מצווה זו?

(מגנזו העתיק)

לא בזכות עצימת היד

"ואמרת בלבבך כוחי ועוצם ידי" (דברים ח, יז). אל תחשוב שרכשת את הונך על-ידי שאתה 'עוצם'

הריחוק של בן המלך

דוד המלך אומר בתהילים (סג, ב): "צִמְאָה לִךְ נַפְשִׁי... בְּאַרְץ צִיָּה וְעֵינַי בְּלִי מַיִם", ומוסיף: "כִּן בְּקֶדֶשׁ תִּזְיֶתָהּ". הבעש"ט מפרש: "הלוואי בקודש חזיתך". כלומר, דוד המלך מייחל שבהיותו ב'קודש' יחוש את הצימאון שהרגיש במדבר, "בארץ ציָּה ועייף בלי מים".

תורת החסידות ממשיכה את ירידת הנשמה לעולם הזה למלך המבקש לגלות את הכוחות הנעלים הטמונים בבנו. הוא שולח אותו למקום רחוק – הן מבחינה גיאוגרפית הן מבחינה ערכית – שבו אין מכירים את שפת המלוכה, ואפילו חסרים ידיעה בסיסית על קיומו של המלך. דווקא שם, מתוך הריחוק, מתגלים הכוחות הכמוסים של בן המלך.

לדבר מהלב

אם מנצלים את הירידה ל'מדבר' כדי לעורר את הצימאון, מתהפך המדבר עצמו מרע לטוב. כך מבאר אדמו"ר הזקן בספר התניא את עניינה של תשובה מאהבה, "באהבה רבה וחשיקה ונפש שוקקת לדבקה בו יתברך, וצמאה נפשו לה' כארץ עייפה וצייפה". הצימאון הזה עוצמתי אף יותר מצימאונם של הצדיקים לאלוקות. הוא מעורר אהבה עזה כליכך, הגורמת ש'זדונות

גבוהות לב

את ידך ונמנע ממתן צדקה.

(רבי אלימלך מליז'נסק)

איפה הפרנסה

רבי לוייצחק ממברדיצ'ב ראה יהודי הולך בחיפזון. שאלו הצדיק: "לאן אתה רץ?". השיבו האיש: "אני רודף אחרי פרנסתי". אמר לו הצדיק: "ומנין לך שפרנסתך היא לפניך, שאתה רץ אחריה להשיגה? אולי היא נמצאת מאחוריך ונמצא שאתה בורח ממנה?"...

ניצול לטובה

יש אדם המנצל את הגאווה לטובה. הוא עושה מצוות גדולות, "ויגבה ליבו בדרכי ה'" (דברי הימים ב יז, 1). ויש מי שמנצל את הענווה לרעה – הוא שפֵּל בעיני עצמו שלא לפעול ולא לעשות מצוות. (כתר שם טוב)

כשעשיר ועני נפגשים

"עשיר ורש נפגשו עושה כולם ה'" (משלי כב, ב). העשיר רגיל לחשוב שהשיג את עושרו בזכות שכלו וחוכמתו. העני להפך, רגילים להביט עליו כעל לא-יוצא לבשל טיפשותו וחוסר כישורונותיו. אבל כאשר "עשיר ורש נפגשו", כשהם מזדמנים יחד, רואים על-פי רוב שהעני אינו נופל בחוכמתו מהעשיר, והעשיר אינו עולה בכישורונותיו על העני. אלא "עושה כולם ה'" – רצון הבורא היה שזה יהיה עשיר וזה עני.

(רבי צביהירש ברלינר)

נעשו לו זכויות".

יש מזה הוראה בפועל, בעבודה הרוחנית של כל יהודי. כאשר פוגשים יהודי ששרוי במעמד של 'מדבר', ואפילו אם זה "במדבר הגדול והנורא אשר אין מים", צריך להשתדל לפנות אליו בדברים היוצאים מן הלב, ולדעת שמטרת המצב הזה היא לגלות את הניצוץ האלוקי שבקרב, ולעורר את צימאון נשמתו לקב"ה.

המעורר מתעורר

במבט ראשוני נראה שהזולת אינו מרגיש כלל שחסר לו משהו; להפך, פעמים רבות הוא שבע רצון מעצמו. אך כאשר יעוררו בו את הצימאון, יתעלה למדרגה נעלית מזו של היהודי שמדבר איתו ומעורר אותו; עד שהוא עצמו יזכה, בזכות יצירת הצימאון אצל חברו, שגם בקרבו יתעורר הצימאון הזה.

למעשה, יהודי ששרוי ב'קודש' הדרך היחידה שלו להשיג את מדרגת התשובה הגבוהה שהופכת זדונות לזכויות, עוברת דרך היהודי שנמצא ב'מדבר'. כשמשפיעים על עוד יהודי ועוד יהודי, ומלקטים 'אחד-אחד' כדי להוציאם מן המדבר, סוללים את הדרך ל"קהל גדול ישובו הנה" בגאולה האמיתית והשלמה.

(תורת מנחם, כרך עה, עמ' 68)

אמרת השבוע

הרב שותה ורוקד עם סנדלר

כאשר הגאון המקובל רבי לוייצחק שניאורסון (אביו של הרבי מליובאוויטש. נסתלק בכ' במנחם-אב תש"ד) נתמנה לרב בעיר יקטרינוסלב (כיום דניפרו) היו שם כמה מה'משכילים' שדעתם לא הייתה נוחה מבחירתו של הרב החסידי, וחיפשו דרך להיפטר ממנו.

יום אחד נבהלו בני הבית לראות בפתח את מפקד המשטרה בכבודו ובעצמו. הלה ביקש לשוחח עם הרב ביחידות. חרדה מילאה את לב בני הבית, כי בימים ההם ביקור כזה לא היה מבשר טובות.

כעבור זמן יצא מפקד המשטרה, חיך בידידות אל בני המשפחה והלך. הרב סיפר לבני ביתו כי יריביו הלשינו עליו למשטרה שהוא מתנהג בדרך שאינה מתאימה לרב של עיר גדולה וחשובה כל-כך; וזאת מפני שראו אותו שותה 'משקה' ורוקד עם סנדלר.

הרב אמר שהסביר למפקד המשטרה שהדבר היה בפורים, שבו יש מצווה 'לבסומי', והסנדלר שאיתו רקד הוא בעצם תלמיד-דחכם ובעל מדרגה גבוהה בעבודת ה', אלא שלפרנסתו הוא עוסק בסנדלרות...

ביקור במרכז חב"ד ניו יורק

הנכם מוזמנים לליווי אישי באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

הירשמו בקלות באתר חב"ד ישראל

ש"ק הל' קרבן פסח פרק ג

פרק אחד ליום

ש"ק הל' קרבן פסח פרק ג
א' פרק ו
ב' פרק ט
ג' פרק י
ד' פרק יא
ה' פרק יב
ו' פרק יג

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
כתקנת הרבי מליובאוויטש

chabadisrael.co.il/rambam

לשיעורים ולפרטים נוספים:

יח - כ"ד מנחם-אב

המסלול שתמיד בטוח

ייעוץ רפואי פרטי

תורים מוקדמים
לבדיקות MRI

ניתוחים פרטיים
בארץ ובחול

תרופות מחוץ לסל
(בהתאמה אישית לפי DNA)

גם בבין הזמנים לא שוכחים את הבריאות. מצטרפים לקולקטיב בריאות משפחתי ונהנים מביטוח במחיר משתלם! בפחות מחצי לעומת ביטוח פרטי

התקשרו ותהנו < 077-444-7777

בכפוף לתנאי הפליסה

גפן קולקטיב
בריאות ופיננסים

ממחזרים לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900 וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדונו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

www.a-menachem.co.il

המחירים לא כוללים מע"מ

ב'עקבתא דמשיחא', כבר אין למתי לדחות, וממילא "ודאי תשמעון" – אין ספק שעם ישראל ישמע בקול ה' וישוב בתשובה. ובלשונו של הרבי מליובאוויטש: "מאחר שהוא דור היותר אחרון, לכן 'תשמעון' ודאי, לפי שהוא דור היותר אחרון ואי אפשר לחכות ואין מועד אחר לדחות אליו את הברורים, ולכן 'תשמעון' ודאי" (תורת מנחם, כרך יז, עמ' 134).

בכך באה לידי ביטוי המורכבות של תקופת 'עקבתא דמשיחא'. מצד אחד זו תקופה ירודה, שבה מתקיימים סימני "זל" המתארים שפל רוחני חמור ביותר, ובה בעת זו תקופה של התעוררות, שבה לב בני ישראל נפתח אל אביהם שבשמיים, ואז גם מתקיימות הברכות המופלאות הנאמרות בהמשך: "וְשָׁמַר ה' אֶלְקֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם, וְאֶתְּךָ וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב".

בסוף ודאי תשמעון

עקב. את הפסוק 'וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמָעוֹן' אדמו"ר הצמח צדק (אור התורה תחילת פרשתנו) מפרש במשמעות המדברת על תקופת 'עקבתא דמשיחא', סוף הגלות. משה רבנו מנבא שבתקופת ה'עקב' – ודאי 'תשמעון': "דעקב קאי על הזמן דעקבתא דמשיחא, וזהו 'היה עקב תשמעון', תשמעון ודאי, דהבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו ומייד הן נגאלין" (תורת מנחם, כרך ג, עמ' 281).

הדבר מוסבר לאור כוונת הבריאה, שהיא "נתאוהה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים". והרי ודאי שכוונתו של הקב"ה ורצונו יתבצעו ויושלמו, אלא שהשאלה היא אם זה יקרה מוקדם יותר או מאוחר יותר. אבל בסוף זמן הגלות,

שתי נקודות מבט

שתי התבוננויות מביאות את האדם לידי אהבת ישראל: (א) היותו של היהודי השני 'חלק אלוה ממעל ממש', בגרייחודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה. (ב) ההכרה שיש ליהודי השני מעלות ייחודיות שאין בו, ולכן לא יוכל להגיע לשלמותו בלי היהודי השני.

הרבי מסביר (לקוטי שיחות כרך כג, עמ' 56) שבכל אחת ואחת מההתבוננויות יש מעלה שאין בחברתה: המעלה בנקודת המבט הראשונה היא, שהאחדות נובעת מכך שבני ישראל הם מלכתחילה מציאות אחת, שאין בה הבדלים בין יהודי ליהודי, וכולם

"בנים אתם לה' אלוהיכם". לעומת זה, בהתבוננות השנייה נשאר כל אחד ואחד במציאותו הפרטית ובגדריו האישיים, אלא שהוא מבין כי בלי הזולת אין הוא יכול להגיע לשלמותו.

ואולם כאשר האחדות נובעת מהנקודה המשותפת שבכל בני ישראל, אין היא מגיעה לפרטים שבהם קיימים ההבדלים שבין איש לרעהו. זו המעלה בנקודת המבט השנייה, שבה מרגיש יהודי את מעלתו של חברו גם מצד תכונותיו האישיות הפרטיות, שגם כאן יש ביהודי השני מעלות ייחודיות לו.

תכלית הכוונה היא להגיע להתכללות שתי המעלות – שגם כשיהודי מכיר במעלותיו הפרטיות של היהודי השני, הוא חש שהוא והיהודי השני מציאות אחת. הם.

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מייביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפני פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום שלך שוב צעיר (נכשיו במחיר השקה לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

ישועת ה' כהרף עין

זה היה כשבוע אחרי פורים השנה. הרב חיים הלל מטוסוב, משלוחי חב"ד בטולוז, צרפת, קיבל שיחת טלפון מידיד, וזה סיפר לו על ילד יהודי כבן חמש, המאושפז במרכז הרפואי לילדים בטולוז במצב אנוש. הידיד ביקש מהרב לעודד את המשפחה בשעתה הקשה.

הרב מטוסוב השיב כי הוא מכיר היטב את המשפחה, המתגוררת בעיר קסטֶר (castres), מרחק שעה נסיעה מטולוז. האם יהודייה, ואולם בעלה אינו יהודי ואינו אוהב ישראל, ועל רקע זה היו ביניהם חיכוכים לא נעימים.

את הילד החולה זכה הרב מטוסוב עצמו למול. הסכמת האב לעריכת ברית מילה לילד ניתנה אך ורק לאחר הודעת אשתו שאם לא ירשה לעשות לילד ברית, תעזוב אותו.

הברית נערכה בבית הספר של חב"ד, ונדרשו צעדי אבטחה מיוחדים כדי לאפשר את כניסת האב, בעקבות חששות שהתעוררו. לפני הכניסה נתבקש להפקיד את מכשיר הטלפון שלו, כדי שלא יוכל לצלם את המקום ולעורר פרובוקציות.

הברית התקיימה כדת וכדין, ולאחר מכן הציע הרב מטוסוב לאם לקנות לחינוך, שזה עתה נימול, אות בספר התורה של ילדי ישראל, שנכתב בירושלים.

בשנת תשמ"א יזם הרבי מליובאוויטש את מבצע 'אות בספר תורה לילדי ישראל', וקרא שכל ילד וילדה יהודים יקנו אות אחת בספר התורה המיוחד המאחד את כל ילדי ישראל.

כאשר שמע האב את הבקשה התפרץ בכעס: "תודה רבה! די שהרשיתי לך לעשות ברית. עזוב אותי מכל הדברים האלה. אני לא רוצה איתך שום קשר מהיום והלאה, ובטח שאני לא מוכן לרשום אותו בספר תורה שנכתב בארץ ישראל".

זה הרקע להתלבטות שהתעוררה בליבו של הרב מטוסוב למשמע הבקשה לבקר את הילד. הוא ביקש מידידו לברר אם אכן המשפחה מעוניינת לראות אותו, ואם כן, יבוא מייד. כעבור זמן קצר חזר אליו הידיד ואמר: "מצב הילד חמור מאוד והם שבורים לגמרי. הם מסכימים ומבקשים שתבוא".

הרב מטוסוב נסע מייד למרכז הרפואי. קודם כניסתו לחדרו של הילד ניגש אל הרופאים המטפלים בו וביקש לעדכן אותו על המצב, שכן הוא משמש גם רב המרכז הרפואי. הרופאים השיבו לו כי הילד שרוי במצב של קריסת מערכות, וכדאי למהר להיכנס אליו כדי להספיק לומר עימו את התפילה האחרונה שאומרים עם אדם במצב כזה, לא עלינו.

כשנכנס הרב מטוסוב לחדר, ראה את הילד

הושלמו תשעה ספרי תורה שכל אותיותיהם שייכות לילדים

הרב פתח את הסרטון ונדהם: הילד, שהיה עד לפני זמן קצר במצב של קריסת מערכות, ישב במיטה ודיבר עם הוריו!

שוכב במיטה כמעט ללא שום סימן חיים. הוא עשה איתו את הפעולות שלמד מדודו, השליח המפורסם בפריס, הרב שמואל אזימוב: תורה, תפילה וצדקה.

הוא הכניס כמה מטבעות לידו של הילד, והוביל את היד לקופת צדקה שהביא עימו. לאחר מכן קרא באוזני הילד פסוקים ומאמרי חז"ל מתוך שנים-עשר הפסוקים שהרבי הורה לילדים

לשנן, קרא פרק תהילים וקטע מספר המצוות היומי ברמב"ם.

לאחר מכן שאל הרב את האם אם תסכים לקנות בעבור הילד אות בספר התורה של ילדי ישראל. שוב התערב האב בכעס: "אמרתי לך שתעזוב אותי עם הדברים האלה. אני לא מעוניין!".

אלא שהפעם האם התערבה. היא אמרה שהואיל והרופאים אומרים שאין בכוחם להועיל, היא רוצה לעשות את זה, ואולי הדבר יסייע לרפואת הילד. הרב אמר לה שמייד בשובו לביתו ישלח לה טופס רישום, וביקש שתמהר לרשום אותו. בסיום הביקור אמר להם הרב שאם יצטרכו אותו, לכל מצב שלא יהיה – שיתקשרו אליו.

מייד כשהגיע לרכבו חגר הרב את האבנט וכתב 'פדין נפש' לרבי בעבור הילד, ושיגר אותו לציון הקדוש. וכפי שהבטיח, בשובו לביתו שלח לאם הילד את טופס ההרשמה לאות בספר התורה.

משם המשיך הרב לשיעור תורה קבוע עם אנשי קהילתו. לאחר השיעור ראה הרב שבמהלך השיעור ניסתה האם כמה וכמה פעמים להתקשר אליו, וכשלא ענה, שלחה לו סרטון. הוא פתח את הסרטון ונדהם: הילד, שהיה עד לפני זמן קצר במצב של קריסת מערכות, ישב במיטה ודיבר עם הוריו!

"התקשרתי אליהם מייד", מספר הרב מטוסוב. "האם אמרה לי בהתרגשות שהתחולל נס גלוי. מייד לאחר שרשמה את בנה לספר התורה, הוא התעורר, התיישב והתחיל לדבר!".

כעבור יומיים הודיעה לו המשפחה כי הילד משתחרר מהמרכז הרפואי והם חוזרים לביתם! הרב מטוסוב ביקש מהאם ומבתה הגדולה להודות לה' על הנס ולקבל עליהן להדליק נרות שבת קודש. האם הבטיחה לעשות זאת, וסיפרה כי כבר יותר מעשרים שנה לא הדליקה נרות שבת. מאותו יום היא מקפידה להדליק נרות בכל ערב שבת.

לקראת חג הפסח שלח להם הרב מצה 'שמורה' והגדה של פסח, ולפני כניסת החג שלחה לו האישה סרטון מרגש: היא יושבת סביב שולחן החג עם מצות, יין והגדה של פסח, ומתכוננת לערוך סדר פסח עם הילדים.

(סיפורו של הרב מטוסוב)

לפנימיית בית ספר למלאכה חב"ד קריית מלאכי

דרושים

זוגות נשואים דתיים

עם שליחות בלב לעבודה חינוכית טיפולית במשפחתו לנערים מתבגרים במסגרת התפקיד מגורים בפנימייה חובה

מדריכים חינוכיים טיפוליים

• אפשרות למגורים במקום • העבודה מתאימה לסטודנטים

ק"ח למילי: yoninagar175@gmail.com | לפרטים נוספים יוני נגר: 052-4314468

רצועות לתפילין

בכשרות העדה החרדית

עורות הרצועות ללא חשש בכורות

מליחת העורות העיבוד, הצביעה וחיתוך הרצועות נעשית ע"י יהודים ראי שמיים לשמה מתחילה עד גמירא - בעבודת יד

כל חומרי הייצור והצביעה מן המותר בפ"ך

האחריות מוטלת עם פלומבה

להזמנות: צבי אייל 054-6761328

חכם,
מעוצב
וקומפקטי

גל אורן ודניאל

נועם 3 ננו. משנים את חוקי המשחק

מקסימום טכנולוגיה ומים בשפע,
במינימום מקום על השיש.
מתקדמים לבר המים המוביל
מסוגו: חכם יותר, קטן יותר ובעל
טכנולוגיית שבת וחג למהדרין.
אל תתפשרו על עיצוב או על
איכות. השתדרגו עכשיו.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

am3
בזמן עם טכנולוגיית שבת למהדרין

צמח
חמש בן הדלת לסמנטיקה

עם הרב אברהם משייזהב
משלוחי הרבי ברמת השרון

רציתי לשאול

**מדוע צריך לפרט
בתפילה את הבקשות,
והלא אלוקים יודע מה
אני צריך?**

ראוי להעמיק
תחילה מעט בעצם
מושג התפילה.
המילה 'תפילה'
קשורה ללשון 'תופל'
- מחבר, מדביק.
במשנה מופיע

הצירוף "התופל כלי חרס", כלומר, מחבר
ומדביק שבירי כלי חרס. גם התפילה
עניינה חיבור - התעלות מעל טרדות
היום יום והתחברות עם הקב"ה.

חיבור אמיתי דורש השתתפות משני
הצדדים. כאשר יהודי עומד בתפילה,
מודה על הטוב, מכיר בגדולת הבורא
ולאחר מכן מבקש את צרכיו - זה חלקו
ביצירת החיבור.

יש בתפילה גם עוד עניין עמוק -
כאשר אדם מבקש, הוא נעשה כלי

ברכת המזון בדרכים

באנשים נוספים שהוא נוסע עימם, שאינם
מעוניינים להתעכב בעבורו - אינו צריך
לחזור למקום אכילתו כדי לברך שם.
כמו כן אם הוא משער שיעבור זמן עיכול
המזון עד שיחזור למקומו ויברך - אינו
צריך לחזור כדי לברך שם. בכל אופן, גם
כשהיה צריך לחזור למקומו, אם לא חזר
אלא בירך שלא במקום אכילתו - יצא
ידי חובה, ואינו צריך לחזור ולברך שוב
במקום אכילתו.

מי שאכל בעודו נוהג, מעיקר הדין אינו
חייב לעצור את רכבו כדי לברך ברכת
המזון. אלא שאם מתאפשר לו, מן הנכון
שיעצור את רכבו בצד (ובלבד שאין
סכנה בעצירה זו), כדי לברך ברכת המזון
בכוונה, שהרי הנהיגה דורשת תשומת לב
מרובה. ואולם הנוסעים שאכלו ברכב -
יכולים לכתחילה לברך את ברכת המזון
במהלך הנסיעה, ואין צורך לעצור את
הרכב כדי לברך ברכת המזון.

מקורות: שו"ע אדה"ז סי קפד ס"א, משנ"ב שם ס"ק ז'
פסקי תשובות וילקוט יוסף שם ס"א. פסקי תשובות סי'
קפד ס"ק כ, ובילקוט יוסף שם סכ"ו.

הלכה למעשה

הרב שמעון גדסי
שליח באפקה ת"א, ראש כולל 'שמן למאור'

**שאלה: הרוצה לברך
את ברכת המזון במהלך
נסיעה, האם עליו לעצור
כדי לברך?**

תשובה: את ברכת המזון יש לברך
במקום האכילה דווקא, ואסור ללכת
ממקום האכילה קודם שמברכים; אלא
אם כן היה בדעתו של האוכל, בעת
שבירך 'המוציא', להמשיך את האכילה
במקום אחר.

בדיעבד, כשכבר יצא ממקום אכילתו,
ונזכר שלא בירך - יכול לאכול מעט לחם
במקום שבו נזכר ולברך שם ברכת המזון.
אם אין עימו לחם - עליו לחזור למקום
אכילתו ולברך ברכת המזון. ולבני עדות
המזרח, אם הדבר אירע בשוגג - רשאי
מעיקר הדין לברך שם ברכת המזון.

בשעת הדחק, כגון כשהוא תלוי

תקציר: שוב מצליח סעיד למלט את נפשו מידי רודפיו, והפעם, למרבה הפלצות, בחברת תינקת קטנה וחסרת אונים

בת ערבה

לראות את סעיד החמקן כבול סוף-סוף באזיקים, אחרי שתעתע בנו פעמים רבות כל-כך ושם אותנו ללעג ולקלס. עכשו הוא צמד לבדו, ולידו אין איש מלבד האבא, ר' יצחק, ששוחח אתו בלחש. כלם צמדו סביב במעגל רחוק, תוהים לדעת מה כבר יכול לדבר אל לבו האטום של המחבל.

לפתע פנה ר' יצחק אל אחד השוטרים. "אפשר לקבל דחוף ספר טלפונים של ירושלים?". השוטר המפתע טס לאחת התחנות הסמוכות וחזר ובגידו המדריך המבקש, והשמועה עברה משוטר לשוטר במהירות לאורך המעגל הענק. "השמעת? הוא בקש ספר טלפונים! מעגן מה זה יכול להיות..."

סעיד מדפדף בספר, ר' יצחק מגיש לו את הפלאפון שלו וסעיד מחיג... ומדבר! ואחר-כך הוא מנהל עוד שיחה קצרה, ועוד אחת... שניה לפני שפקעה סבלנותו של מר אמנון, נגש ר' יצחק בפנים מלאות תקווה למר אמנון והוציא מכיס חליפתו דף גדול ומעטף, שכותרתו: "שטר מכירת חמץ".

"מר אמנון! אפשר עוד שוטר אחד?", הפתיע ר' יצחק. "אני צריך אותך ועוד אחד, כשני עדים על מכירת החמץ שאני מוכר עכשו לגוי הזה".

"מה חמץ? איזה חמץ?!", התבלבל מר אמנון לחלוטין, אבל דוקא ר' יצחק שמר עכשו על קר רוח. "אחר-כך תבין", סגן בשקט. "עכשו", הגביה את קולו, "אתם שניכם עדים שאני, יצחק שילה, הרב הראשי למוצא תחתית, מוכר את כל החמץ של מדינת ישראל, כדת וכדין, לסעיד, וזכותו לעשות בו ככל העולה על רוחו! בבקשה, המפקד, הנה העט!".

מר אמנון ההמום נטל את העט... חתם בציתנות! היה משהו משכנע בדבריו של הרב. נראה היה שהוא יודע מה הוא עושה. אחריו חתם גם השוטר השני. ר' יצחק עצמו חתם ואחריו סעיד, שחתם חתימה מסלסלת וארקה ואחר הרים את ראשו מן השטר. הוא נראה מרצה עד הגג. כמי שעשה את עסקת חייו, והכריז: "עכשו, אין שום בעיה, כבוד הרב! אני לא אחד שיקח לרב הראשי של... של..."

"מוצא תחתית", מהר הרב להזכיר. "כן, כן, של מוצא, את הילדה שלו. מה פתאום? הנה, כבוד הרב יחקה פה ואני עם שוטרים גלף להחזיר לך את הילדה שלך. זה פה קרוב. חמש דקות והיא פה!".

המשך יבוא

"הנה הוא!", צעק מר אמנון. האוטו הירק הבריק לשניה מול עינינו, בטרם נעלם שוב בתוך הפניסה לירושלים, שדוקא היום, כמו להקעים, לא היתה פקוקה במכוניות. הספקנו לראות אותו פונה לשכונת גבעת שאול.

בתוך דקות הקפה השכונה במאות שוטרים. אופנועים של המשטרה חלפו כסופה בכל

המשעולים, ותוך עשרים דקות התקבלה בקשר הבשורה הטובה מאחת החליות. "סעיד בידינו! אני חוזר, סעיד בידינו! הוא נטש את הרכב ונסה לברח ברגל..."

"והתינקת?", שאל האב בקול צרוד מאימה. התשובה התמהמהה לבוא. "התינקת?", הגיב השוטר לבסוף, "אני מצטער לומר, התינקת לא נמצאה באוטו".

פני האבא הלבינו כסיד. "ומה הוא אומר, הנהג?", שאל בקול רועד, "איפה היא?".

"הוא לא מוכן לגלות. רק אם יבטיחו לו שהוא ישחרר לאלתר ויעבר לירדן", ענה השוטר.

"ומה הבעיה?", הגיב האבא.

"מדבר במחבל", הניח מר אמנון יד תומכת על כתפו של ר' יצחק. "זו צריכה להיות החלטה של המדינה, של בית המשפט. זה לא הולך להיות פשוט. אני מצטער". האב פסה את פניו בכפות ידיו. "אני מבקש לראות אותו, את הנהג הזה", אמר לבסוף, "יש לי מה לומר לו".

בנסבות אחרות, זה היה הדבר המשמח ביותר

פרשה מי יודע

כל המצוות חשובות

שאלה: פרשנותו נפתחת במילים "והיה עקב תשמעו". לכאורה היה מתאים יותר לומר "אם תשמעו"; מה משמעות הלשון "עקב"?

תשובה: חכמינו זכרונם לברכה הסבירו ש'עקב' (כמו עקב הרגל) רומז למצוות שנראות לנו 'קלות', שאנשים כאלו 'דורכים עליהן' בלי כוונה. הרבי מליובאוויטש מסביר שהסכנה היא לא רק בזלזול בקיום המצוות האלה, אלא בעצם זה שאנחנו מתחילים לחשב שיש מצוה חשובה ומצוה פחות חשובה.

שאלה: משה רבנו מזכיר לבני ישראל טעויות שעשו, ואומר: "ובתבערה ובמסה ובקברת התאווה, מקצפים הייתם את ה'". מה משמעות השמות האלה?

תשובה: רבי צבי-אלימלך מדינוב הסביר שיש אנשים שרוצים להראות לכלם שהם צדיקים, אבל בעצם זו הבעיה. 'תבערה' – הם מראים כאלו הם מתפללים בהתלהבות רבה, אבל זה לא באמת מהלב. 'מסה' (כמו משא כבד) – הם עושים תנועות מגומות עם הידים, כדי להרשים את כלם. 'קברות התאווה' – הם אוכלים מעט מאוד, כאלו הם קדושים. יש לדעת שבהתנהגות כזאת "מקציפים את ה'", כי הבוהו רוצה שנהיה אמתיים וכנים.

שאלה: בפרשה נאמר שהקדוש-ברוך הוא משגיח על ארץ ישראל "מראשית השנה ועד אחרית שנה". למה בהתחלה נאמר 'השנה' ובסוף 'שנה'?

תשובה: רבי יקותיאל יהודה מסיגט אמר: בתחלת השנה אנו מלאי תקווה ובטחון שזאת תהיה השנה המיוחדת שבה יבוא המשיח ותהיה הגאולה. אבל בסוף השנה, כשאנחנו רואים שעדיין המשיח לא בא, אנחנו רואים שזו היתה עוד 'שנה' רגילה. אבל אל דאגה – מיד מתחילה שנה חדשה, ושוב אנחנו יכולים לצפות ולקוות שהיא תהיה השנה של הגאולה!

חכם הרזים

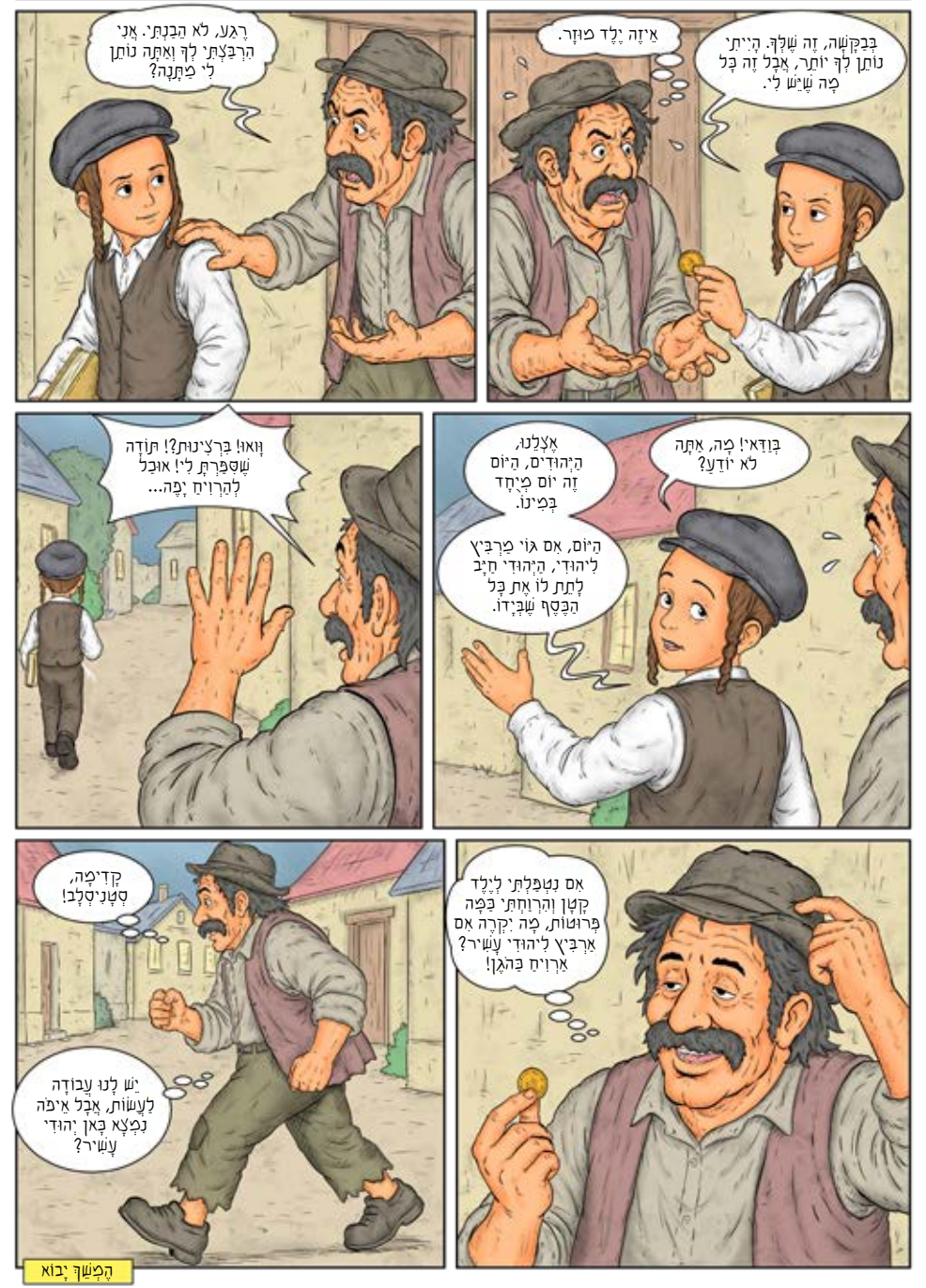
איור:

מרדכי אייזנשטט

מאת:

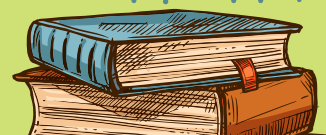
דניאל גורדון

תקציר: הגוי השבור חוסס את דרכו של העלוי הצעיר והזקן אייזנשטט ומכבד אותו בזכות הגוי פיתחיל ללכת אך הילד פונה אליו וקורא לו לחכות.

הלכה בשבוע

כדאי להתפלל מתוך סודר, והדבר מסיע לכונת התפלה. אם מתפללים שמונה-עשרה במקום שאין בו סודר, צריך לעצם את העינים, כדי שלא יסתכלו על שום דבר ולא יסחו את הדעת מהתפלה.

מה רבו מעשיה'ה

פתיון בקצה הזנב

מה בסך הכל רצתה הצפור התמימה? להאכיל את הגוזלים הקטנים והרעבים שמחכים לה בקן. היא עפה נמוך מעל הסלעים, וחפשה חרק לארוחת הצהרים. פתאום הבחינה בעכביש מבצבץ בין הסדקים. בלי לחשב פעמים עטה הצפור על העכביש, ולפתה אותו במקורה. אבל אז - תפנית בעלילה.

העכביש האמלל התגלה כפתיון ערמומי במיוחד: זה היה למעשה קצה זנבו של שפיפון אימתני, שארבו לצפור כל העת וטמן לה מלכדת שאין ממנה דרך חזרה. הנחש עט על הצפור, והציידת נהפכה לנצודה.

הנחש הזה, שהתגלה באיראן לפני כעשרים שנה בלבד, הוא אמן של הסוואה והתחזות. זה נחש ארסי, ממשפחת הצפעים, המצוי אך ורק במערב איראן, בהרי זגרוס.

לאורך גופו קשקשים בגוני חום-אפר, המתמזגים בצורה משלמת עם סלעי הגיר שביניהם הוא חי, וקצה זנבו נראה ממש כמו עכביש. לאחר שהנחש מפיל את טרפו בפה, הוא מכיש אותו למות ובולע אותו בשלמותו.

הנחש פעיל בעקר בשעות בין ערבים, ותזונתו מבססת בעקר על צפורים המתפתות להתנפל על הפתיון שבזנבו.

החוקרים האמריקאים שגלו אותו סברו בתחילה כי עכביש אמתי נדבק לזנבו של הנחש, או שזה גדול חריג כלשהו. רק כעבר שנים, כשנמצאו פרטים נוספים של נחש זה, התברר כי הפתיון בדמות עכביש מצוי אצל כל בני המין הזה.

הנחשים הצעירים, שעדיין אינם מסוגלים לצוד צפורים, 'מתאמנים' על בעלי-חיים קטנים יותר, כגון לטאות, שגם הן חומדות את ה'עכבישים' המדמים.

כיום השפיפון העכבישי האיראני מצוי בסכנת הכחדה, ואזור תפוצתו מגבל להרי זגרוס בלבד.

חיים יהודיים

מנחם כהן

טל לברכה: הסגולה של הרופא

תעודת זהות: הד"ר טל ניר, בן 70, תושב קריית מלאכי. שימש עשרות שנים רופא במרפאת כללית בדרום וגם לאחר יציאתו לגמלאות מסייע לרבים בענייני בריאות. פעיל נמרץ ברישום ילדים ל'אות בספר התורה של ילדי ישראל'.

חיפוש: נולדתי בקיבוץ גבים בעוטף עזה, ועברתי מסלול שגרתי של בן קיבוץ. כשהייתי סטודנט לרפואה באוניברסיטת בן-גוריון בבאר-שבע התעוררו בי שאלות על זהות ותכלית. התחלתי ללכת לשיעוריו של רב הקמפוס, הרב יחזקאל סופר, ששילב עומק והומור, וכל חיי השתנו.

בקיבוץ: לא ידעתי כלום על היהדות, אף-על-פי שסבי היה חסיד גדול. שיעורי החסידות הקסימו אותי, והתחלתי לשמור מצוות ולהתחזק. התחננתי בקיבוץ, בהפרדה, עם תזמורת חסידית ואוכל כשר, וזה לא היה פשוט בעבור תושבי הקיבוץ.

שליחות: הוריי קיבלו את אורח חיינו בחיוב, ובפרט כשנולדו הנכדים והכניסו הרבה אור לבית. ואולם הקיבוץ התקשה להכיל את התופעה וקיבלנו מסר שאנחנו לא מתאימים לחיי הקיבוץ. בעצת הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי, רבה של נחלת הר חב"ד בקריית מלאכי, עברנו לשם. מאז אנחנו כאן, עושים את השליחות שלנו, אני בתפקידי כרופא ואשתי כאחות בטיפת חלב.

הרבי: הפעם הראשונה שראיתי את הרבי הייתה בשנת תשמ"ו. זה היה בחג השבועות. לראות את אלפי החסידים, למשש את האנגריה, לחזות בעוצמה. בתוך הדחיסות ראיתי את הרבי מביט לעברי ומחייך חיוך ענק, מלא אהבה גדולה, אור ושמחה. זו הייתה שנייה אחת, אבל היא האירה לי את כל החיים.

הד"ר טל ניר דואג לא רק לרפואתם הגשמית של מטופליו, אלא גם לאות בספר התורה לילדיהם. ביום שישי האחרון מיהר לרשום את יובל קוגן לספר התורה, וכעבור דקות דאח שהילד נמצא

הד"ר טל ניר. רושם תרופות ורושם לספר התורה. למטה: בחגיגת הכנסת ספר התורה החמישי בכותל המערבי

אותיות: בשנת תשמ"א הרבי יזם את מבצע 'אות בספר התורה לילדי ישראל'. הרבי הזכיר בהקשר זה את הפסוק 'וּבְעֵת הַהִיא יִמְלֹט עַמְּךָ כָּל הַנְּמָצָא כְּתוּב בַּסֵּפֶר', ואכן רואים במוחש כי הרישום לספר התורה משמש מגן והצלה.

רישום: במרוצת השנים זכינו רעייתי ואני לרשום עשרות אלפי ילדים, וגם לרכז את הרישום של פעילים נוספים. רישום ילד דורש גם תשלום סמלי (ארבעה שקלים), אבל לא פעם אנחנו מקבלים עלינו את העלות. נהגתי לרשום

את ילדי מטופליי במרפאה שמתחת לגיל מצוות. אני נוהג לחלק בעצמי את התעודות של הילדים שאני רושם, ומכתת את רגליי מכתובת לכתובת, אבל הזכות הנפלאה הזאת מרגשת אותי בכל פעם מחדש.

רפואה: בעיניי רישום ילדים לספר התורה הוא חלק בלתי-נפרד מהרפואה. זו סגולה אמיתית לברכה, למזל ולרפואה. ראיתי סיפורים רבים של ילדים שהיו חולים ואחרי הרישום מצבם התהפך. אין רפואה מונעת גדולה מזו.

התרגשות: כשאני רושם ילדים ממשפחות שאינן שומרות מצוות, ההורים מתארים באוזניי אחר-כך באושר איך התרגשו לתלות את התעודה מעל מיטת הילד.

יובל: ביום שישי האחרון, כאשר חיפשו את הילד יובל קוגן, ושמעתי את שמה של אימו, שהיא רופאת ילדים מאשקלון שאני מכיר, החלטתי לרשום אותו מייד לספר התורה. רשמתי אותו בטופס הרישום, ולא חלפו דקות ודווח כי מצאו את הילד!

הסיום: יום הסיום של ספר תורה הוא בשבילי יום חג. לחגוג עם ספר התורה בכותל המערבי, ולדעת כמה ילדים עמלת לרשום לספר הזה - זו התרגשות שקשה לבטא במילים. ביום שני הקרוב, כ' במנחם-אב, ייערך מעמד הסיום של ספר התורה התשיעי, ואנחנו כבר בעיצומה של מלאכת הרישום לספר התורה העשירי.

תרשמו: ראיתי לאורך השנים עד כמה המבצע הזה יקר לרבי, ואני קורא מכאן לכל אחד ואחת: מהרו לרשום את ילדיכם לספר התורה, ובכך תזכו לחבר את ילדיכם לתורה הקדושה ותביאו להחשת הגאולה האמיתית והשלמה. נתראה בכותל המערבי ביום שני הקרוב.

המוזיאון היהודי

03-3132330
info@heichalot.org

סרקו את הברקוד
או חפשו היכלות
באתר שופי

היכלות
HICHALOT
המוזיאון היהודי היסטורי